

1911

KUN EN TIGGER

MIMISK SKUESPIL
I 50 AFDELINGER
AF HOLGER MADSEN

Mulls Bluser med Mellemværk
fra **88 Øre.**
Muselin Bluser med Blondestof og
Bort fra **150 Øre.**

Færdige Muls Kjoler, Lærreds-Kostumer,
Lærreds-Frakker, Lærreds-Nederdale.

**Adolf
Andersen.**

1912
**Stærke og billige
Havemøbler**

af Asketræspaan og Jern, alle
med Fodstykke,

fra

Træhdl. Hans P. Jacobsen,

Telf. 272. Torvet. Ringsted.

Extranumer:

Efter Ballet.

Kronens Kaffe er altid den bedste.

Husk

at faa Deres Fodtøj re-
pareret paa den **elek-
triske Skotøjsfor-
retning, Nørregade 27.**

**Der faar De det bedst og
billigst.**

G. Nielsen.

Forestilling Mandag, Tirsdag og Onsdag hver
Aften Kl. 8 og 9. Torsdag og Fredag Kl. 9.
Lørdag Kl. 9 og 10. Søndag Kl. 4, 5, 7, 8, 9 og 10.

Ret til Forandring i Programmet forbeholdes.

PERSONERNE:

- „Gamle Johan“, en Tigger . . . Hr. Holger Madsen.
- Mary-Anne, hans Datter . . . Fru Alma Lagoni
- Georges Helmer, Direktør . . . Hr. Lauritz Lauritzen
- Emmy, hans Datter. * * *
- Gouvernanten Frk. Emma Christiansen
- Tjeneren Hr. Holger Petersen
- En Frisør. „Gamle Johan“s Kammerater. Folk ved Floden.
En Sygeplejerske.

F. Holger-Madsen

AFDELINGER:

1. Ved Morgenkaffen.	27. En „gennemgribende“
Forandring.
2. Fader og Datter.	28. Afsked med det gamle Hjem.
3. Den gamle Tiggers Forberedelser.	29. „Uniformen“ tiltaler
„Gamle Johan“.
4. Ud paa Arbejde.	30. Et nyt og bedre Menneske.
5. Den tabte Tegnebog.	31. Lysere Tider.
6. Frokost ved Floden.	32. Telegrammet.
7. I Helmers Hjem.	33. Et Tilbud fra Helmer.
8. En ond Gouvernante.	34. Hjærtets Sprog.
9. Samvittighedsnag.	35. Den fortvivlede Gamle.
10. Pligtens Stemme.	36. En beluret Samtale.
11. Uvante Omgivelser.	37. Flugten.
12. Maaltidet anrettes.	38. Kun en Tigger.
13. Altfor forslugen.	39. Paa den vante Plads.
14. I den gale Hals.	40. Katastrofen.
15. „Gør Gæsteværelset rede“.	41. „Til Hjælp!“
16. Bud til Datteren.	42. Mary-Anne erfarer sin Faders
Flugt.
17. Ængstelig Venten.	43. Oplysning om „gamle Johan“s
Skæbne.
18. Meddelelse fra Helmer
indtræffer.	44. Mødet med Kammeraterne.
19. En Datters Kærlighed.	45. Helmer finder Tiggerens Brev
20. Gouvernanten bortjages.	46. Mindet kalder.
21. En elsket og savnet Moder	47. Til Hospitalet.
22. Ved Haabets Kyst.	48. Trofaste Kammerater.
23. Gensyn.	49. Det sidste Kys.
24. Direktør Helmers Forslag.	50. I Dødens Stund.
25. I Moders Sted.	
26. Forvandlingens Faser.	
-

Optaget af
Filmsfabriken „Skandinavien“

Kun en Tigger.

Tiggeren „Gamle Johan“ er en kendt Skikkelse! — en af den store Bys ulykkelige Børn — Ulykkelige? Kan hænde han paa sin vante Plads ved den skidne Flod, der søvnigt, trægt ruller forbi ham, er ligesaa tilfreds, som den rige Potentat, der kører forbi ham i sin Luksusbil!

Floden og gamle Johan er uadskillige Venner, han kender dens Rislen, dens Befolkning, Prammene og Lægterne, Motorbaadene og Folkene deri — i Aarevis har han haft sit Stade her. —

Men højere end Floden elsker han dog sit eneste Barn, sin Datter, Blomsterpigen Mary-Anne, selv en Blomst, hvem Storbyens Slam har ladet urørt. — — —

En Dag vil Skæbnen, at „gamle Johan“ finder en Tegnebog fuld af Pengesedler. Han stikker den til sig — hvilket lykkeligt Fund. — Han gemmer den paa sit Bryst som en Relikvie — men da han er kommet hjem hos Mary-Anne maa han dog, hvor nødigt han vil, fortælle om og vise sit Fund. —

Ud paa Arbejde.

Mary-Anne bebrejder ham blidt, at han kan tænke paa selv at beholde Tegnebogen — hun opfordrer ham til at tilbagelevere Tegnebogen til dens Ejer, hvis Adresse findes paa et Kort i Bogen. — Det koster „gamle Johan“ stor Overvindelse, men alligevel sejrer Datterens Retfærdsfølelse, og Tiggeren lover da næste Dag at tilbagelevere sit Fund.

Georges Helmer er Navnet paa den Mand, hvem Tegnebogen tilhører. En moderne Forretningsmand, hvem Livet haardt har skuffet, thi vel er han rig paa Gods og Guld, men Døden har bortrevet den Kvinde, som var Moder til den lille Pige — hans eneste Datter.

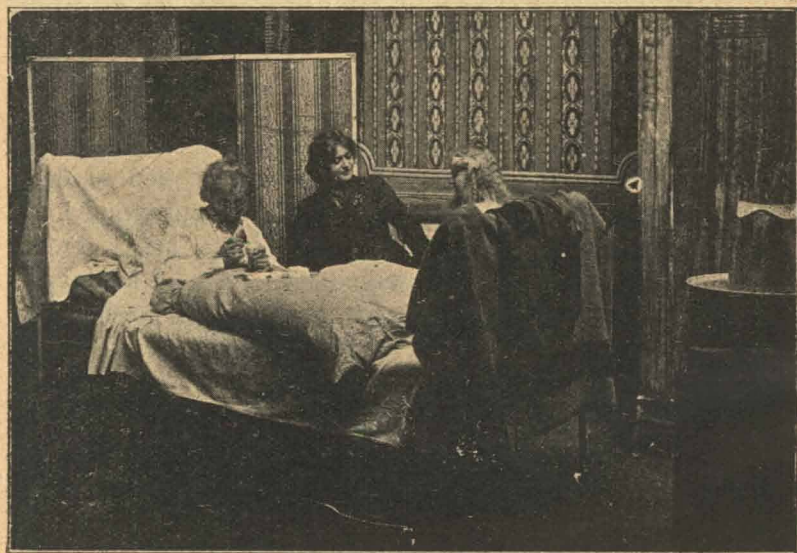

Pligtens Stemme.

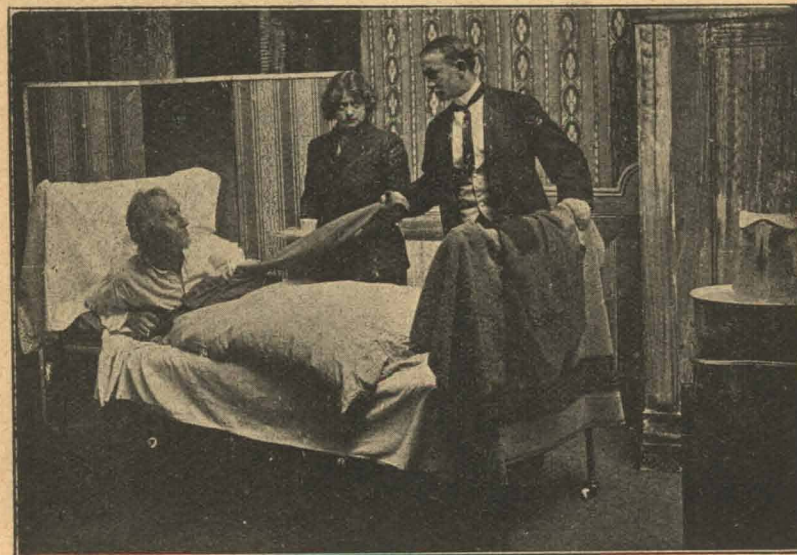
„Gamle Johan“ kommer, afleverer Tegnebogen og da Helmer giver sig i Snak med ham, erfarer han af den Gamles Mund de to Menneskers rørende og nøjsomme Liv. Helmer faar Interesse for den snurrige Gamle, han lader et Maaltid anrette for ham. Tiggeren kaster sig med forslugen Graadighed over Maden, han faar Maden „galt i Halsen“, som man siger — og Følgen er et Ildebefindende. Helmer lader den gamle bringe til Sengs og skriver til Mary-Anne et beroligende Brev, hvori han fortæller hende det passerede og beder hende Dagen efter at afhente den Gamle.

Ængstelig Venten.

En „gennemgribende“ Forandring.

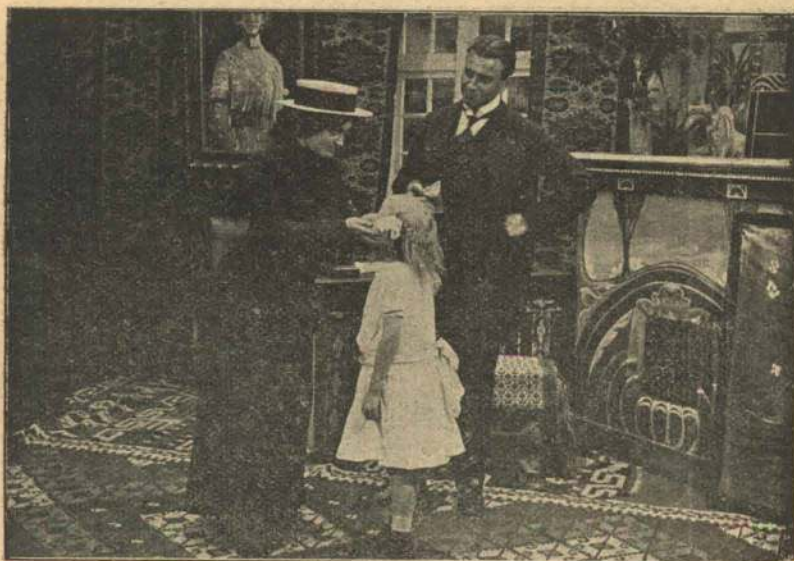

Et nyt og bedre Menneske.

Mary-Anne har gaaet i Angst og Spænding, hun indfinder sig nu hos Helmer og modtages med Glæde af „gamle Johan“, der befinder sig som en Greve i de ham saa uvante Omgivelser. — Den unge Piges friske umiddelbare Skønhed har gjort et dybt Indtryk paa Helmer og da Skæbnen vil, at han nys har givet sit Barns Gouvernante Afsked, faar han den Idé, at engagere Mary-Anne i ovenomtalte Kvindes Sted og den gamle Tigger som Morgentjener.

Han meddelte den unge Pige sit Forslag. — Mary-Anne modtager det med Glæde — først og sidst for „gamle Johan“s Skyld. — Han kan nok trænge til blide Dage.

„Gamle Johan“ gennemgaar en Renselsesproces, der former sig for ham som en ren Skærsild. Fra inderst til

Lysere Tider.

yderst reformeres hele hans Person og han føler sig som dyppt i et Foryngelsens Bad. Dog generer de rare nye Klæder ham en Del, han har jo, om man saa maa sige, „sammenlevet“ sig med Pjalterne — hans „professionelle“ Liberi! — Helmers Tjener, den overlegne John, ser med Ræsonnørens haanlige Foragt og Verdensmenneskets topmaalte Ligegyldighed paa denne „Skabning“, der skal kastes ind paa hans Enemærker.

Lysere Tider oprinder for Johan og Mary-Anne. Men i Helmers Hjerter vokser den Følelse sig stærk og dyb, der til Slut resulterer i, at Helmer under en Rejse tilskrives

Hjærtets Sprog.

Mary-Anne et Brev, hvori han beder Mary-Anne blive hans Hustru og en god Moder for hans lille Pige. „Deres Fader,“ tilføjer han i Brevet, „maa vi jo saa se at faa anbragt et eller andet Sted.“

Tilfældigt falder dette Brev i gamle Johans Hænder og den gamle Mands ulykkelige Sorg er grænseløs, han beslutter ikke at ville staa sin Datters Lykke i Vejen.

Gamle Johan gaar ned til Floden paa sin vante Plads, hvor han i fordums Dage sad. Natten falder paa, den gamle Mand har uforsigt sat sig ved det yderste Bolværk og falder i Vandet.

Han bliver dog hjulpet op, han bringes paa Hospitalet, men det kolde Bad har været ham for slemt, en

En beluret Samtale.

hæftig Lungebetændelse er Følgen, og der er ingen Frelse for ham.

Mary-Anne er ude af sig selv af Fortvivlelse efter at have læst sin Faders Brev. Hun søger forgæves at opspore ham, indtil hun endelig en Dag nede ved Floden træffer to af Johans gamle Kammerater, der meddeler hende Begivenheden. Og saa gaar hendes tunge Gang da til Hospitalet, hvor gamle Johan kæmper sin Kamp med Døden.

Mary-Anne og Helmer staar ved den gamle Mands Dødsleje. Tiggeren omklammer med sine magre Hænder sit elskede Barn — kun nødigt slipper han sit Tag.

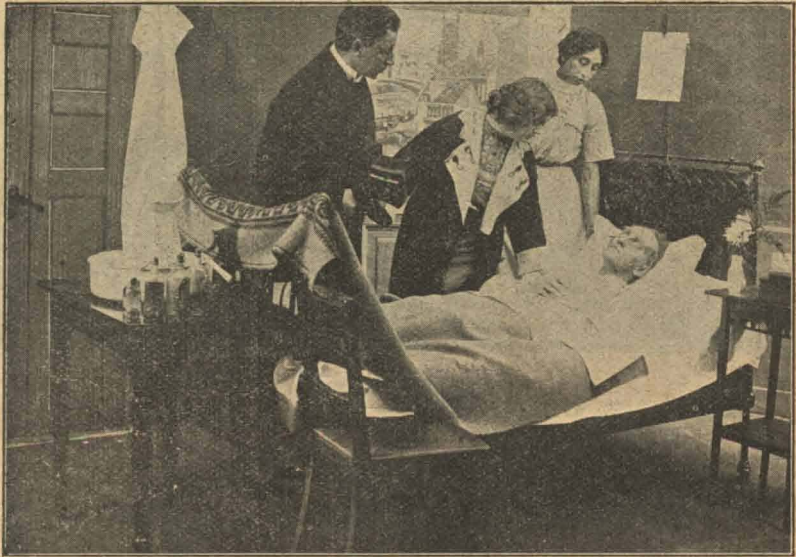

Kun en Tigger.

Dog Døden er stærkere. Gamle Johan synker tilbage i Puderne. Et Smil opklarer hans Træk. Livet lukker sin Smertens Port efter ham.

„Gamle Johan“ er lykkelig. Nu har han Fred.

I Dødens Stund.